Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35457
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

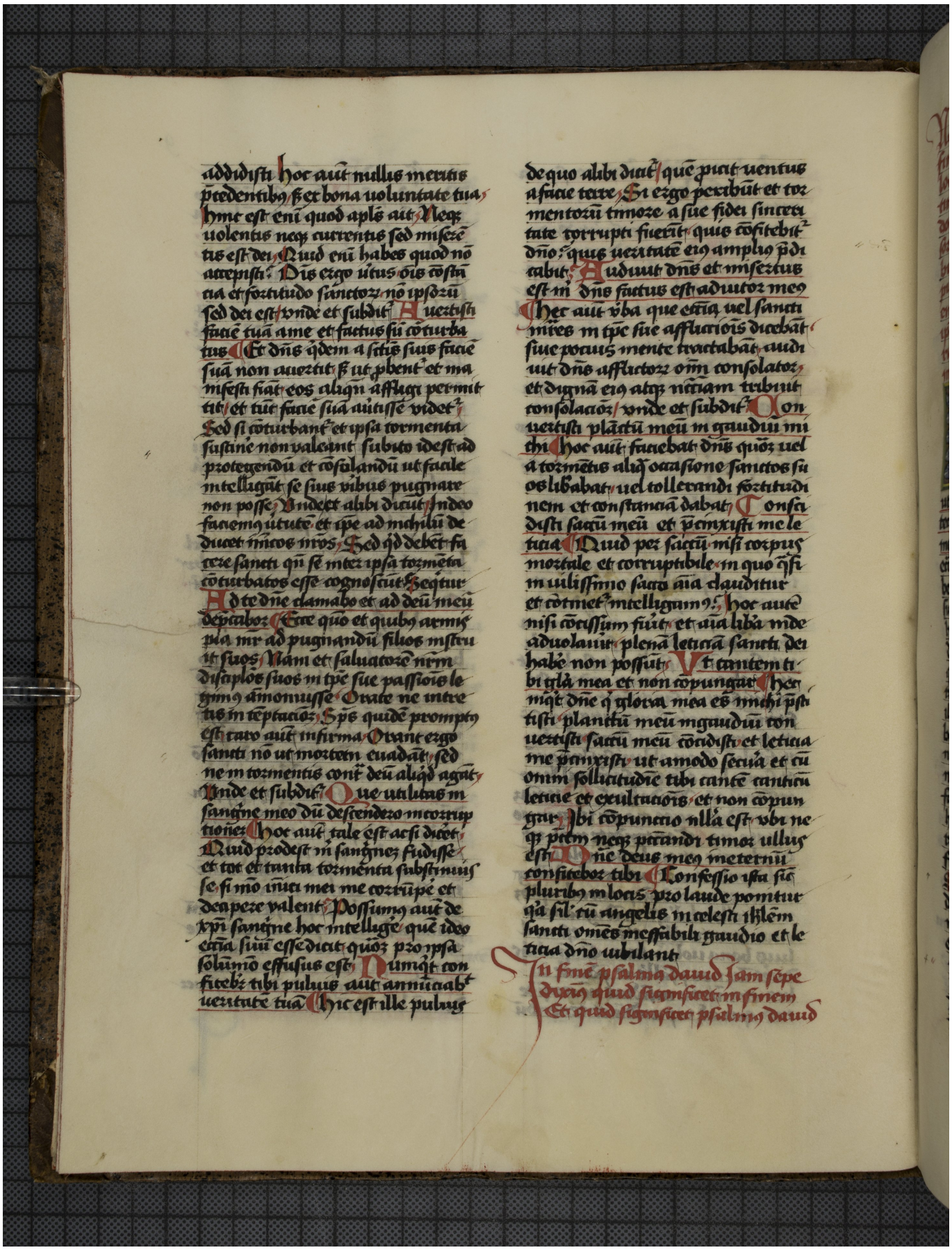

addidisti. Hoc aut nullus meritis
precedentibus, sed et bona uoluntate tua,
hinc est enim quod apls aut. Neq;
uolentis neq; currentis sed miserẽ
tis est dei. Quid enim habes quod nõ
acceptisti? Dis ergo uitus ois cõstitu
tia et fortitudo sanctorũ nõ ipsorũ
sed dei est. vnde et subdit. Auertisti
faciẽ tuã a me et factus sũ cõturba
tus. Et dns idem a sctis suis faciẽ
suã non auertit, sed ut pbent et ma
nifesti fiat eos aliqn afflugi permit
tit, et tũc faciẽ suã auertisse videt.
Sed si cõturbant et ipsa tormenta
sustinẽ non valeant, subito idest ad
protegendũ et cõsolandũ ut facile
intelligãt se suis vibus pugnare
non posse. Vnde et alibi dicit. Indeo
faciem ũ tuã et ipse ad nihilũ de
ducet inimicos meos. Sed id debet fa
cere sancti qui se inter ipsa tormẽta
cõturbatos esse cognoscũt. Sequitur
Ad te dne clamabo et ad deũ meũ
deprcabor. Ecce quo et quibus armis
pia mr ad pugnandũ filios instru
it suos. Nam et saluatorẽ nrm
discplos suos in tpe sue passionis le
gimus admonuisse. Orate ne intre
tis in tẽptacõem. Spis quidẽ promptus
est caro aut infirma. Orant ergo
sancti nõ ut mortem euadãt, sed
ne in tormentis cont deũ aliqd agãt.
Vnde et subdit. Que utilitas in
sanguine meo dũ descendero in corrup
tionem. Hoc aut tale est acsi dicat.
Quid prodest si sanguinem fudisse
et tot et tanta tormenta substinuis
se, si mo iniuria mei me corrũpẽ et
deapcere valent? Possumus aut de
xpi sanguine hoc intelligẽ quẽ ideo
etiã sitiũ esse dicit quod pro ipsa
solũmo effusus est. Numq̃t con
fitebit tibi pulvis aut annuciabit
ueritatẽ tuã. Hic est ille pulvis
de quo alibi dicit. quẽ proiicit uentus
a facie terre. Si ergo perdibũt et tor
mentorũ timore a sue fidei sinceri
tate corrupti fuerũt, quis cõfitebit
dno? quis ueritatẽ eius amplius pdi
cabit. Audiuit dns et misertus
est mi dns factus est adiutor meus.
Her aut vba que etiã uel sancti
mires in tpe sue afflictionis dicebãt
siue potius mente tractabãt audi
uit dns afflictorũ omũ consolator
et dignã eis atq; nriam tribuit
consolacõem. vnde et subdit. Con
uertisti plãctũ meũ in gaudiũ mi
hi. Hoc aut faciebat dns quos uel
a tormẽtis aliq̃ occasione sanctos su
os libabat, uel tollerandi fortitudi
nem et constantiã dabat. Consci
disti saccũ meũ et pcinxisti me le
titia. Quid per saccũ nisi corpus
mortale et corruptibile in quo qsi
in uilissimo sacco ãia clauditur
et cõtinet intelligunt? Hoc aute
nisi cõcissum fuit et ãia libã inde
adulauit plenã letitiã sancti dei
habẽ non possũt. Vt cantem ti
bi glã mea et non cõpungar. Her
mq̃t dne q̃ gloria mea es mihi pisti
tisti planctũ meũ in gaudiũ con
uertisti saccũ meũ cõcidisti et letitia
me pcinxisti ut amodo secura et cũ
omni sollicitudine tibi cante canticũ
letitie et exultacõis et non cõpun
gar. Ibi cõpunctio nlla est vbi ne
q; pcm neq; pcandi timor ullus
est. Dne deus meus in eternũ
confitebor tibi. Confessio ista sic
pluribus in locis pro laude ponitur
qa sil' tũ angelus in celesti ihlem
sancti omes inessabili gaudio et le
titia dno iubilant.

In finẽ psalmus dauid. Iam sepe
dixi quid significet in finem
Et quid significet psalmus dauid